

Dog kan overpriserne ved deres endelige fastsættelse variere en anelse, der dog erfaringsmæssigt ligger under 1 $\frac{0}{100}$ af den samlede værdi, notering og overpriser inklusive. Da disse overpriser således er så godt som faste, har der derfor udviklet sig en praksis med a conto-betalinger af disse overpriser, a conto-betalinger der dels kan finde sted samtidig med afregningen til noteringsværdien eller løbende månedsvis eller kvartalsvis. Endelig kan man for en række specialleverancer aftale parterne imellem, at afregningsprisen er helt endelig, hvilket man udtrykker: „Inklusive efterbetaling“.

Det vil da også være hensigtsmæssigt, at man for alle disse nuancer af afregninger med efterbetalinger, der er så vel betingede som ubetingede, efterbetalinger der afregnes inkluderet i prisen, a conto straks ved modtagelsen, a conto kvartalsvis og endeligt ved årets slutning, at der i alle tilfælde kan udstedes afregninger lydende:

Afregningsbeløb
og/eller efterbetalinger
plus 10 pct. oms

I alt

Øvrige godtgørelser.

Det er en mangel ved forslaget, når man nu i øvrigt behandler krediteringerne så grundigt, at man da har overset et tredje forhold: Prisgodtgørelser. Det kan f. eks. dreje sig om kreditnotaer, der udstedes som følge af en diskussion om kvaliteten af det leverede.

Det vil da set fra en købers synspunkt være det eneste rigtige, at han her får en godtgørelse, der også omfatter afgift af godtgørelsen, idet han kun skal betale afgift af den pris, som han til sidst bliver enig med sælger om, og det vil da også være naturligt at sælgeren kun betragter sin nettosalgs-værdi altså med fradrag af godtgørelsen som sin afgiftspligtige omsætning.

Derfor vil det ved et § 13 salg være naturligt, at sælgeren udsteder kreditnota lydende

Prisreduktion
plus 10 pct. oms

Godtgørelse

og at sælgeren ved et § 12 salg reducerer sin omsætning med hele godtgørelsen.

Dette er dog i strid med bestemmelserne

motiveret på side 14, der siger: „Leverandøren kan på tidspunktet for fakturaens udstedelse ikke vide, at . . . (prisreduktionen) bliver effektiv“.

For såvel rabatter som prisgodtgørelser er det vor opfattelse, at bestemmelserne i § 7 d ukritisk er blevet overtaget fra den nuværende en gros oms-lov.

I den nugældende lov har den måske et finanspolitisk sigte i forhold til en gros-ledet, som et det eneste beskattede omsætningsled.

Men i den fremtidige lov om merværdi-afgift er den ganske uden skattepolitisk interesse for så vidt angår omsætningen mellem registrerede virksomheder, hvor summen af leverandørernes udgående afgifter er lig med købernes indgående, og hvor denne lighed ikke påvirkes af afgiftsberegninger, foretaget på kreditnotaer, hvadenten disse udstedes som følge af returneringer eller som følge af ønsket om at foretage prisreguleringer, hvadenten disse er rabatter eller reelle prisreduktioner.

Konklusion.

Derimod griber disse bestemmelser ind i administrationsteknikken.

Kalkulationsbasis i hele systemet er de ubeskattede priser, som også vist på side 9 i den grønne redegørelse.

Råvarelageret er ubeskattet, jfr. den grønne redegørelse side 25, omkostningerne er i princippet ubeskattet og salgsprisen kalkuleres og tilbydes derfor ubeskattet. Det vil derfor også være naturligt, om der er adgang til at aftale varereturneringer, rabatydelser, prisreduktioner og efterbetalinger på basis af den ubeskattede pris og værdi.

Fra det kontoradministrative og bogføringsmæssige synspunkt må det da også for langt de fleste virksomheder være hensigtsmæssigt at have adgang til at kunne skrive og bogføre fakturaer debet og kreditnotaer efter samme forretningsgang, hvadenten virksomhederne har håndsystemer, maskinsystemer eller hulkortsystemer. Efter lovens bogstav kan faktura (debetnota) og visse kreditnotaer have samme forretningsgang, mens man for visse kreditnotaer og visse modtagerafregninger skal have en forretningsgang og bogføring, der afviger fra øvrige kreditnotaer og fra den naturlige tankegang.